

Cirkelpunt

De Aarde staat in brand

My heart is burning
with love
All can see this flame
My heart is pulsing
with passion
like waves on an ocean
My friends
have become strangers
and I'm surrounded
by enemies
But I am free as the wind
no longer hurt by those
who reproach me

Rumi

De aarde staat in brand, haar oceanen en rivieren kleuren rood van het bloed en het hart huilt....

Het schreien van miljoenen zielen vult de ether en is hoorbaar tot ver buiten d' aardse grens.

De agressor kent geen mededogen in zijn blinde kracht . Zijn plan tot uitroeiing lijkt voltrokken te worden in de aanval op het teerste en kwetsbaarste op deze planeet en vermoordt wereldwijd het kind en zijn moeder , de onschuld en de intuïtie.

Doelbewust richt hij zich op het 'hart' van de mensheid omdat daarin de kiem ligt die leidt tot zijn eigen ondergang, de kiem die de Vrijheid van de menselijke ziel in zich draagt.

De verborgen strijd tussen Licht en Duister wordt op de spits gedreven en uitgevochten op dit wereldtoneel. De aarde is in diepe duisternis gehuld doch aan de horizon verschijnt reeds een warme gloed, de aurora van een nieuwe dag.

Want het Wereldhart blijft roepen en zendt haar Trilling uit. In haar ligt het Heil voor mens en wereld en ontwikkelt zich het mededogend hart. Hoor dan en treedt nader, Adem in opdat een nieuw bewustzijn Zijn mag, opdat een nieuwe Wind het Vuur mag aanwakkeren in de menselijke ziel. Een Vuur dat alle ballast verbrandt ,alle boeien doorbreekt en knellende banden opheft. Voedt het dan met zuivere gedachten, onbeladen woorden en onzelfzuchtige handelingen, zodat het Levensbrood kan rijzen in de oven van het hart en de weegschaal des levens kan doorslaan. Want wanneer de Gnosis zich in de mens openbaart vindt een grote omwenteling plaats. Daarvoor is zelf-arbeid nodig , die, genesteld in Vertrouwen tot Inzicht leidt en zo de Weg opent tot het nieuwe Levensveld voor aarde en mensheid. Een grote verantwoordelijkheid rust op de **schouders van elke ziel....***"Only an authentic transformation of the individual will bring significant changes to humanity .."*

[Carl Jung]

De wereld staat in brand en we zitten er te midden in. Er wordt ons gevraagd te 'handelen' naar geest/ziel-vermogen wat elk moment van ons vraagt; er wordt ons gevraagd Stil te worden om te kunnen horen en te kunnen zien.

In die Stilte verdwijnt de aandacht voor het kleine zelf en zijn buitenwereld en worden we geleid naar de Bergtop, naar Vrede in onszelf. Alleen dan kunnen we de wereld mededogend tegemoet treden, haar taal begrijpen en onthecht waarnemen. In Hoop ligt de kracht en het vertrouwen, want hulp is aanwezig in allerhande vormen en vanuit de vele lagen, opdat kan geschieden wat in het Plan besloten ligt.

Een andere wereld is mogelijk, een andere mensheid is mogelijk waarin Liefde de plaats inneemt van Angst en van het daaruit vloeiende lijden. Wanneer een nieuw bewustzijn wordt gewekt, de nieuwe ziel herboren , lonkt een nieuwe dageraad voor de 'ge-heelde' mens. Dat is de Belofte....

"Ik heb vuur op de wereld geworpen, en zie, ik waak erover tot het opvlamt." Jezus in het Evangelie van Thomas

My Old Friend

Mijn oude Vriend...

Hoe vaak vleide ik me niet aan jouw wortels neer
en zocht ik beschutting onder jouw kruin.

Hoe vaak schonk je oude stam me niet de rust
en kon ik me laven aan jouw vruchten.

In alles diende je me steeds tot voedsel
want jij schonk me 't Leven ,jij gaf me Kracht

Hoe vaak wandelde ik niet alleen
in jouw zonovergoten landschap
en kuste haar oude grond die ademde in jou.
Roerloos en tijdloos 'ben' je steeds aanwezig
en terwijl het schouwtoneel des werelds
zich in eeuwenoude tijdskringen bestendigt
vindt de vrije vogel zijn nest in jou.

Mijn oude Vriend...

De geur van je bloemen kan ik niet beschrijven,
noch de smaak van hun honing
ook niet de trilling, noch de kleur van jouw blad,
evenmin de sensatie van de tinteling in mijn aderen
bij het zien van jouw grootsheid en pracht

Ik kan je slechts ervaren in dit Tijdloze moment
waarin verleden oplost
en toekomst geen geboorte kent,
waarin ik verdwijn
en Een word met jouw Levenskracht,
zo Mezelf opnieuw herken...

(M)cirkelpunt

Laat varen uw studie,
dan zullen de zorgen van u wijken.
Wat baat de kennis van taalkundige spitsvondigheden?
Beter is kennis van onderscheid tussen goed en kwaad.

Helaas, de wereld is een wildernis geworden
en er is geen einde aan.
Alle mensen zijn blij en vrolijk
als hij die geniet van voedsel,
als hij die in lentetijd een hoog terras heeft bestegen.

Ik alleen ben kalm en heb mij nog niet bewogen.
Ik ben als een klein kind dat nog niet geglimlacht heeft.
Ik ben vrij en zonder belemmering, alsof er niets was
waarheen ik zou willen terugkeren.

De gewone mensen hebben overdaad;
Ik alleen ben als een die alles verloren heeft.
Ik heb het hart van een domme;
ik ben een chaos van verwarring.

De gewone mensen zijn schitterend verlicht;
Ik alleen ben als duister.
De gewone mensen zijn doordringend van doorzicht;
ik alleen ben droevig ongerust.
Ik ben vaag als de zee, ik word door de golven heen en
weer gedreven, als rusteloos.

Alle mensen hebben overal een reden voor;
ik alleen ben dom.

Ik alleen ben anders dan de gewone mensen,
omdat ik de Moeder vereer die alles voedt.

Tao Teh King, hoofdstuk 20
(uit de Chinese Gnosis)
J.Van Rijckenborgh
Catharose de Petri

not dwell in the past,
do not dream of the future,
but concentrate the mind
on the present moment.

~Buddha~

De katharen uit Zuid-Frankrijk, vooral woonachtig in de Ariège, waar de gelijknamige rivier nog steeds haar kristalhelder water door een sereen landschap voortstuwt, brachten honderdduizenden de 'kennis des harten'. Niet zozeer door hun spaarzame geschriften, die door de inquisitie en trouweloze dienaren der wet zwaar verminkt werden om een wapen in handen te krijgen om hen te vernietigen, maar door hun lichtend voorbeeld. Dat riep bewondering op én irritatie.

Hun leven was hun kracht. Hun leven was hun boodschap. Hun 'levende kennis', hun gnosis, was het evangelie in praktijk gebracht, verbonden met oosterse wijsheid. Hun handelen was onzelfzuchtig, doordrongen van licht en vrede.

Daarom werden ze 'bonhommes' ('goede mensen') genoemd, maar ook 'ware christenen'. Nog tot op de dag van vandaag noemen de bewoners van de Ariège iemand die een goed mens is een 'bonhomme'.

De geestelijke trillingen van het kathaarse verleden vullen niet alleen de grotten de Lombrives, de Heremiet en Bethlehem in de 'montagne sacré' ('heilige berg') nabij Tarascon, maar vooral de grot van het hart van duizenden. Velen noemden zich in het verleden kathaar. Niet allen waren deze naam waardig. Ook in onze tijd, waarin de geest van het katarisme weer opleeft, noemen velen zich kathaar.

Maar leven vanuit de geest van het katarisme heeft niets te maken met het nabootsen van de uiterlijke leefwijze van de middeleeuwse katharen. Handelen en leven als een kathaar is een voortdurend pogen om de menselijke lichaamstempel in 'drie dagen' te reinigen. Een ingrijpend en soms moeizaam proces. De katharen onderrichtten de zuiverheid van hoofd, hart en handen. De zuiverheid van hoofd betreft de zuivering van het denken: oprecht, waarheidlievend, positief denken. De zuiverheid van hart betreft de zuivering van alle hartstochten en begeerten, niet door onderdrukking of negatie, maar door inzicht (gnosis).

De zuiverheid van handen betreft het onzelfzuchtig handelen, het niet-ik-gerichte handelen.

Pas als iemand er in zekere mate in geslaagd was om hoofd, hart en handen te zuiveren, behoorde hij of zij tot de kathaarse 'ecclesia', de gemeenschap der zuiveren. Eerst vernam men de leer van bevrijding. Dan was men een 'toehoorder'. Ontstond er een diep verlangen de leer te praktiseren, dan heette men een 'croyant', een gelovige. Hij die erin slaagde de leer te volgen en naar volmaaktheid streefde werd een 'parfait' ('hij die naar volmaaktheid streeft') genoemd. Dit overeenkomstig de woorden van Jezus in de Bergrede: 'Wees dan volmaakt, zoals uw Vader in de hemel volmaakt is' (Matt.5:48)

De katharen gingen ervan uit dat de mens geen behoefte heeft aan steeds nieuwe leringen, maar aan een

levend voorbeeld. Door vermindering van hun leringen en door dreiging met foltering en inquisitie werden allerlei verklaringen afgelegd die later de 'leer der katharen' werden genoemd.

Ook werden vele onjuiste boeken door de kerk verspreid om de leringen van de katharen in opspraak te brengen. Laster en smaad hebben de gnostici steeds getroffen. Veel moderne publicaties tonen dit aan.

De katharen kenden de esoterische (innerlijke) betekenis van de leringen van Jezus en praktiseerden deze. Zoals een adelaar, die vanuit een grote hoogte loert op een slang in de vallei, keer op keer gedwongen wordt zijn honger op aarde te stillen, zo is het ook met de menselijke ziel. Van nature wil ze naar hogere dimensies opstijgen en zich ontdoen van de aantrekkingskracht van de aarde, maar door de honger naar wereldse geneugten is ze keer op keer gedoemd naar de aarde terug te keren. Leven na leven, beïnvloed door de wet van oorzaak en gevolg.

Voor de katharen was de Bergrede symbool van de innerlijke weg die leert hoe de mens kan opklimmen naar het universele bewustzijn, 'de weg der sterren', Godsrealisatie.

Zo was de Montségur voor hen vooral symbool van het innerlijke pad dat leidt naar het universele bewustzijn (de 'top' van de berg). Daarom wordt de Montségur in de vele overleveringen de 'graalburcht' genoemd, maar ook de 'mont salvat' ('berg van heil'), die het innerlijk proces van heel worden symboliseerde. Het heel worden was het werkelijke geheim van de katharen. Dat was hun werkelijke onvergankelijke 'schat', hun 'kennis des harten'.

De katharen erkenden de waarheid van de uitspraak van de apostel Johannes: 'In het begin was het Woord'. Zij wisten dat dit 'begin' ontsproten was uit het mystieke 'niet zijn', het niets. Zij wisten ook dat zichzelf de verklanking waren van het woord, het tijdloze Amen-Aum. En zij wisten dat, hoewel het licht in de duisternis straalt, velen dit 'licht' nog niet kunnen 'aannemen'. De wereld is immers dronken van begeerten, dronken van illusies, dronken van onwetendheid.

De mens, zeiden de katharen, leeft eigenlijk in twee werelden: in de zuivere schepping van god en tegelijkertijd in een door hemzelf geschapen wereld, de wereld van de 'demiurg' (het ik).

Zo schept de mens onwetend een dualisme, hoewel alles feitelijk één is. Hij eet voortdurend van de boom van kennis van goed en kwaad, van de vruchten van dualiteit, hoewel er uitsluitend de levensboom is.

Door zijn begeerte en onwetendheid kent hij zijn ware oorsprong niet meer. De katharen hebben nimmer geloofd dat een uiterlijke Satan de wereld (de materie) schiep en dat het kwaad van hem afkomstig is en dat de mens zich op grond hiervan dient af te keren van de wereld en het lichaam met zijn begeerten om zich zo met god, die licht is, te verenigen. Dit taaie dogma ontstond door de kerk en door vermindering van de spaarzame kathaarse geschriften. Het leidt nog steeds een taaie leven en wordt zo nu en dan nog aangegrepen door hen die steeds opnieuw -wetend of onwetend- de katharen dualisme verwijten en zelf maar al te vaak een geloof in een uiterlijke duivel of Satan voeden.

Als het proces van zuivering in de mens vordert, ontstaat er op natuurlijke wijze een loskomen van begeerte. Een loskomen ook van het willen leven of willen sterven. Werkelijk loskomen van begeerte, waar alle heilige geschriften ter wereld over spreken, kan nimmer tot stand komen door onderdrukking of negatie van lichamelijke processen. Alleen door inzicht, door 'de kennis des harten', kan een innerlijk pad gegaan worden. En op het juist moment zal de mystieke ervaring van eenheid in bewustzijn doorbreken. Eenheid, waarvan de meeste mensen vervreemd zijn, waardoor ze als vanzelf in dualisme leven. Het is niet ondenkbaar dat het dualisme dat de katharen in talloze geschriften wordt verweten vooral voortkomt uit een bewustzijn dat zelf in dualisme leeft en dit projecteert op hen die dit trachten te transformeren.

'Satan' (Hebreeuws voor lasteraar) is de demiurg, het ik dat zich tegenover de goddelijke werkelijkheid opstelt. Satan verhoudt zich tot God als duisternis (onwetendheid) tot licht (verlichting). Satan is het onwetende ik dat de tegenstander is van het spirituele geboorteprocessus in de mens. Het is de schaduw in de mens. De Boeddha sprak van Mara (Sanskriet voor 'de doder'; namelijk van de spirituele wedergeboorte). De oude Egyptenaren spraken van de duistere Set ('tweelingbroer' van Osiris, de god van het licht) en de oude Perzen van de boosaardige Ahriman ('tweelingbroer' van Ahura Mazda, de god van het licht.)

En hoewel ook het ik, het vermeende zelf, in het krachtenspel van God bestaat -alles is immers God- is het tegelijkertijd de grootste illusie waarin de mens gevangen zit. Satan of de duivel is dus niets anders dan het

symbool van het ik. Zo schept Satan, het ik, als tegenstander van Godrealisatie, iedere dag opnieuw zijn eigen wereld. Een wereld die zich richt op de vervulling van aardse en lichamelijke genoegens, op de materie. Het ik kiest de wereld van verlangens en begeerten. En de adelaar, de ziel van de mens, is verplicht steeds opnieuw af te dalen naar de wereld om de slang van de wereld te eten in plaats van zich te voeden met de slangen der wijsheid, de gnostische slangen die om de caduceus van Hermes en de esculaap van de genezende God Aesculapius kringelen, symbool van eenheid der tegenstellingen.

Om de ziel nu voorgoed los te maken van het proces van reïncarnatie, onderrichtten de katharen het 'endura': het pad van beëindiging. 'Endura' is Occitaans en betekent 'ophouden', 'uitdoven', 'beëindigen'. Het heeft dezelfde betekenis als het Sanskrietwoord 'nirwana', dat de Boeddha gebruikte om het 'uitdoven' van de begeertebrand aan te duiden, het laten 'uitwaaien' van het vuur der verlangens. Tussen de leringen van de katharen en het oorspronkelijk boeddhisme is een grote verwantschap. Er zijn lijnen die erop wijzen dat het boeddhisme het katharisme beïnvloed heeft.

Endura betekent ook het beëindigen van de waan, van het niet-weten, en het verkrijgen van ware kennis. Endura leidt tot een sterven aan wereldse verlangens zonder de wereld te verloochenen. De tijdelijkheid en vergankelijkheid van al hetgeen naam en vorm heeft wordt volledig doorschouwd en er is geen enkele behoefte meer om zich daarmee te verbinden. Het betekent: hoofd, hart en handen reinigen en de banden met de wereldse en lichamelijke genoegens (die in wezen tijdelijk en daardoor onbevredigd blijven) stap voor stap ('gradatis') te verbreken en de ziel te richten op de onmetelijke geest van liefde en waarheid, die alle tijdelijke vormen doordringt.

Het endura is een 'sterven vóór de dood'. Daardoor kan de ziel de 'reis der sterren' beginnen. Het is een innerlijke reis door alle hemelse en niet-hemelse plekken van het bewustzijn, waardoor de ziel zich volkomen verenigen kan met de oorspronkelijke werkelijkheid van het onnoembare mysterie. Het is een pad van inwijding. De ingewijde kathaar werd symbolisch de graalbeker overhandigd, symbool van het stapsgewijze proces van innerlijke reiniging, waardoor zijn geest de hele schepping in liefde kon omvatten, zijn hart wijd werd als het hele universum en zijn handen in liefde alle schepselen omvatten.

De innerlijke cirkels van de katharen waren volstrekt geweldloos. En deze houding van volstreekte geweldloosheid, eens voorgeleefd door de Meester zelf, was er mede de oorzaak van dat de kerk, die zag dat 'het woord faalde', naar het zwaard greep, ironisch

‘de metgezel van Christus’ genoemd. Samen met de wereldlijke macht begon de kerk een kruistocht tegen deze ‘goede mensen’, deze ‘ware christenen’, in een poging de ketterse draak, wiens ‘klauwen’ en ‘koppen’ tot in geheel Europa reikten, te vernietigen.

Maar hoe kan men waarheid vernietigen die niet gebonden is aan een lichaam maar zich wel keer op keer belichamen kan?

‘Socrates kan men doden, maar de waarheid nimmer’, zei Socrates reeds toen hij veroordeeld was tot de gifbeker. Jezus werd vermoord door onwetenden, maar de waarheid die hij uitstraalde werd een machtig licht in de harten van hen die zijn innerlijke leringen begrepen en praktiseerden.

Het bloed gestort ter wille van de waarheid is het zaad van de waarheid. Eens zal dit zaad, op de juiste tijd, in het juiste seizoen, waar dan ook, weer ontkiemen. En de oogst zal overweldigend zijn.

Uit: Gnosis, de kennis van het hart
Marcel Messing

Uit het Evangelie van de Pistis Sophia

Maria sprak tot de Verlosser: “Mijn Heer, wanneer het geloof en de mysteriën zich zullen hebben geopenbaard en wanneer nu zielen in vele kringlopen in de wereld komen en verzuimen mysteriën te ontvangen daar zij hopen dat zij ze zullen ontvangen wanneer zij in een andere kringloop in de wereld komen, zullen zij zo niet in gevaar zijn door er niet in te slagen de mysteriën te ontvangen?”

De Verlosser antwoordde en sprak tot zijn discipelen: Verkondig de gehele wereld en zeg tot de mensen: ‘Beijver u, opdat gij de mysteriën van het Licht in deze benarde tijd ontvangt en het Lichtrijk binnengaat. Voegt de ene dag niet bij de andere, of de ene kringloop bij de andere, in de hoop dat gij erin zult slagen de mysteriën te ontvangen wanneer gij in een andere kringloop in de wereld komt.’

‘En deze mensen weten niet wanneer het getal der volkomen zielen op handen zal zijn, want wanneer het getal der volkomen zielen op handen zal zijn, zal Ik de poorten van het Licht sluiten en niemand zal van dan af aan daar binnengaan noch zal iemand daarna buitengaan, daar het getal der volkomen zielen en het mysterie van het Eerste Mysterie volledig is, om wiens wil het Al is ontstaan, dat wil zeggen: Ik ben dat Mysterie.

En van dan af aan zal niemand tot het Licht kunnen ingaan en niemand zal kunnen uitgaan. Want bij de voleinding van de tijd, van het getal der volkomen zielen, voordat Ik de wereld in vuur heb ontstoken opdat de eonen én de voorhangsels én de firmamenten én de ganse aarde en ook alle materiën die daarop zijn, gereinigd worden, zal de mensheid nog bestaan. In die tijd zal het geloof zich nog meer openbaren alsook de mysteriën in die dagen. En vele zielen zullen door middel van de kringlopen der verwisselingen van het lichaam (nota: reïncarnatie) in de wereld komen; En terugkomende in de wereld, in deze huidige tijd, zijn er enkelen onder hen die naar Mij geluisterd hebben, hoe Ik Onderrichtte; en zij zullen bij de voleinding van het getal der volkomen zielen de mysteriën van het Licht vinden en hen ontvangen; zij zullen naar de poorten van het Licht komen en vaststellen dat het getal der volkomen zielen volledig is, hetwelk de voleinding is van het Eerste Mysterie en de kennis van het Al.

En zij zullen vaststellen dat Ik de poorten van het Licht heb gesloten en dat het van nu af aan onmogelijk is dat iemand binnengaat of dat iemand buitengaat.

Die zielen zullen dan aan de poorten van het Licht kloppen, zeggende: O Heer, doe ons open! Ik zal antwoorden en tot hen zeggen: Ik ken u niet, vanwaar zijt gij? En zij zullen tot Mij zeggen: Wij hebben van Uw mysteriën ontvangen en Uw gehele leer voleindigd en Gij hebt ons op de straten onderwezen.

En Ik zal antwoorden en tot hen zeggen: Ik weet niet wie gij zijt, gij daders van ongerechtigheid en van het boze tot nu toe. Daarom gaat binnen in de buitenste duisternis. En van dat uur zullen zij in de buitenste duisternis gaan, daar waar geweest is en tandengeknars.

Daarom nu verkondig aan de ganse wereld en zegt tot hen: “Streef er ijverig naar u te onthouden van de ganse wereld en de gehele daarin aanwezige materie, opdat gij de mysteriën van het Licht zult ontvangen voordat het getal der volkomen zielen volledig is, opdat men u niet voor de deur van de Lichtpoort laat staan en u naar de buitenste duisternis leidt.”

Welnu: Wie oren heeft om te horen die hore.’

Evangelie van de Pistis Sophia,
boek III, hoofdstuk 125

Ik zag in de diepte der aarde
en in de hoogte der lucht.
En het was vol beweging:
een geboorte van vuur,
een schittering van sterren,
een uitdoven van vulkanen.

Ik keek om mij heen,
en het was vol beweging.
Ik zag mensen bouwen,
toppen bestijgen
en in krijgsgeweld ten onder gaan.

Ik schouwde in mijzelf,
doorgrondde het rusteloze beweeg
in een geboorte van vurig verlangen,
het bouwen van luchtkastelen
en het wegspoelen met tranen.

En het lijden der mensen ziende,
vroeg ik: ‘Wat moet ik doen?’

Een fluistering bereikte mijn oor:
‘Wees een trap die reikt van de aarde tot de hemel,
waarop zij een trede tot het Licht kunnen gaan.’
Doch mijn hart was onrustig en ik vroeg opnieuw:
‘Wat moet ik doen?’

Een fluistering bereikte mijn andere oor:
‘Wees een brug, die de ene oever met de andere verbindt,
zodat zij over de wilde stroom worden gedragen’
Doch mijn hoofd was onrustig en ik vroeg opnieuw:
‘Wat moet ik doen?’

Er kwam geen antwoord.
Uit de hoogte, noch uit de diepte.
Van anderen, noch van mijzelf.
De ruimte was antwoord-loos,
het moeten lost op in stil ont-moeten.

Ik kon niets doen
dan zelf-vergetend
mijzelf tot pad zijn.

*“Wanneer de mens zodanig gevangen is
in het leven en in de ideeën
die er onmiddellijk mee samenhangen,
dan kan hij niets weten
van dat wat ontsnapt aan de verandering,
over de alles overtreffende en onveranderlijke toestand,
die deze is van de universele beginselen.”
Rene Guenon “Oost en West”*

Onvervalste Spiritualiteit is geen geloofsmethode, noch simpelweg een geloofsovertuiging, noch een vorm van ergens op vertrouwen.

Onvervalste Spiritualiteit is de praktijk van het in overeenstemming komen met het bevrijdende Principe, of de 'Spirituele Wet'.

Bijgevolg is yoga, Vereniging met God/Werkelijkheid/Waarheid, een wetenschap.

Zodoende is de Spirituele Praktijk eigenlijk de deelname aan een proces dat ons in overeenstemming brengt met zekere Principes die, door hun inwerkingen, een Bevrijdend effect hebben.

Desondanks is het wél zo dat sommige van deze Spirituele Wetten optreden op een bestaansniveau dat gewoonlijk niet opgemerkt wordt met ons gewone dagbewustzijn.

Ook is het zo dat sommige van deze beginselen zo teer en verfijnd zijn, dat zij nog niet kunnen gevat worden door het gemoed. Nochtans kunnen de impulsen van deze tere en verfijnde beginselen een invloed uitoefenen op ons bewustzijn en in de wereld.

Aldus is hun bestaan veelbelovend.

Nochtans, deze onbegrijpelijkheid, deze ongrijpbaarheid en niet-tastbaarheid (niet-stoffelijk) maken dat een dergelijk Beginsel een Mysterie genoemd wordt, in de esoterische betekenis.

Daarom, tenzij ons intuïtief bewustzijn en ons vermogen tot het verkrijgen van directe kennis smetteloos is, moeten we ons, bij het uitzoeken van de Waarachtige Spirituele Weg, juiste kennis verwerven; dit betekent: kennis die een exacte weergave is van wat werkelijk IS over de werkingen van het Bestaan en van onszelf.

Er bestaat een andere vorm van kennis, die niet geleerd noch verkregen kan worden door het denkende verstand, maar die eerder ontstaat uit de werkelijke ervaring van de openbaring. Openbaringen ontstaan door de werking van voornoemde Spirituele Principes.

De ervaring van openbaring, van Bewustwording, is de directe en werkelijke ervaring van dat wat IS, en onderscheidt zich van het verstandelijke begrijpen ervan.

Deze ervaring heeft een herscheppend gevolg op het bewustzijn, het 'gewaar zijn', waarin het stap voor stap de belemmeringen opruimt voor een volledige staat van bewust zijn van de Levende Waarheid.

Dat betekent dat Ware Spiritualiteit niet iets is om van op een afstandje te bestuderen, het is feitelijke ervaring die feitelijke deelname vereist, deelname waarnaar verwezen wordt als "Het Werk".

Om de beloning te oogsten; d.w.z. om het onware te vernietigen in het licht van de Werkelijkheid; moeten we "Het Werk" doen; d.w.z. we moeten fundamenteel toegewijd zijn omwille van de juiste redenen, en op de juiste manier, om deel te nemen aan deze ontwikkeling, zonder enig voorbehoud.

Hieruit volgt: geloof is nooit voldoende. Blinde afhankelijkheid is nooit voldoende. Men moet het zelf uitzoeken/ervaren, en dan Juiste Kennis, Juist Begrip toepassen, zodat het kan gaan deel uitmaken van iemands wezen, opdat het zo, door eigen ervaring iemands eigen Waarheid bevestigt.

Het bestaan van een dergelijk Spiritueel beginsel is in feite de verbindende schakel tussen - ogenschijnlijk verschillende - religies en filosofieën; d.d., déze religies en filosofieën die hun fundering hebben in Werkelijkheid en in Waarheid.

Het is vaak zo dat, wanneer een instituut is opgericht door onwetende en onverlichte mensen, op basis van wat ooit in wezen juist was en geopenbaard door een iemand die in overeenstemming was met de Werkelijkheid, de kern van de leringen overblijven, maar over het algemeen verborgen worden achter de sluiers van de verklaringen, veronderstellingen en verdraaiingen die toegevoegd werden door onverlichte denkers, met als doel iets - dat uitermate ongrijpbaar, overtuigend en daardoor vrijmakend is ; op die manier ook bedreigend voor het ego; bedreigend voor de aardse machten die willen vastgrijpen en beheersen - om te vormen tot iets wat bevredigend en niet bevrijdend is.

Nochtans, wanneer we op jacht zijn naar de Waarheid, de Levende Werkelijkheid, wanneer we die zoeken, dan zullen we tekens en sporen van die Beginsele vinden doorheen alles wat ooit onvervalste religie was.

Bijgevolg kan men hoofdzakelijk een gelijkvormigheid in alle religies bemerken, met verschillen in het voorkomen, verschillen die enkel te wijten zijn aan de verschillende uiterlijke verschijningsvormen van dezelfde wezenlijke principes.

Bijgevolg bestaat datgene wat genoemd wordt: "Het Ware Pad", wat natuurlijk een tegenspraak is voor diegenen die beweren dat de 'waarheid' zo veel vormen kent als er paardenbloemzaadjes zweven in de wind. Zulke dingen worden natuurlijk gezegd (en geloofd) als een verweer tegen het moeten onder ogen zien van de mogelijks bedreigende werkelijkheid.

Maar eigenlijk is het zo dat Werkelijkheid, Waarheid bedreigend IS voor onwerkelijkheid, want Waarheid Bevrijdt.

Wanneer we geïnvesteerd hebben in iets wat niet 'waar' is en wij onwillig zijn om die investering te laten varen, dan zal de Waarheid onveranderlijk bedreigend zijn voor ons.

Daarom is het Ware Pad nooit geliefd geweest. Door zijn ineigen natuur blijft het verborgen voor hen die alleen interesse hebben voor verschijnselen, voor hebben (want hebben is 'veilig')

Nochtans, hoe ook de verschijnselen mogen veranderen, Waarheid - en daarom ook de Principes, Wetten, Werkingen van de Kosmos, van de Geest, die in overeenstemming zijn met de Waarheid en de Werkelijkheid - zullen blijven.

Daarom, zelfs wanneer dergelijke principes er anders mogen uitzien in de loop der eeuwen, in de kringloop waarin het grote schouwspel van de schepping zich afspeelt, de Principes Blijven.

Zodoende is het Pad, vanuit welke richting we het ook benaderen, er een van Afstand doen, van Overgave, van Loslaten.

Dat is omdat de Waarheid IS. Het is niets iets dat wij maken. Het is niet iets wat tot stand komt. HET IS. Daarom, de 'ontwikkeling' - het 'Spirituele Leven' en 'de Spirituele Beoefening' - is er altijd een van in overeenstemming komen met Werkelijkheid en Waarheid door het zich richten op REEDS BESTAANDE Spirituele Principes.

Daarom, nogmaals: "Als Hij (waarheid) groter wordt in mij, dan word ik kleiner."

Thenewcall-group

Er was eens een man die al vele levens lang rond de Levensberg had rondgedwaald.

Hij was het beu geworden om soms wel dichtbij de Glorie te kunnen komen, maar er toch nooit in te zijn geslaagd daar in te mogen delen. Dus besloot hij om al zijn ideeën en geloof hierover op te geven en simpelweg God te bidden om leiding.

Hij vroeg: "Heer, wat wilt U dat ik doe? Was er iets dat ik had moeten doen in deze speciale incarnatie om U te kunnen behagen? Wat is in werkelijkheid mijn missie hier, mijn persoonlijk programma?"

Aangezien het gebed van de man oprecht en onvoorwaardelijk was, antwoordde God onmiddellijk en zei: "Mijn geliefde zoon. Er is slechts Eén Missie voor iedereen en voor alle andere levensvormen onder de Hemel: slechts Eén enkel Doel, Eén Bestemming, Eén intelligente Handeling. En die is om de Waarheid te zoeken en om Mij te vinden; om naar Huis terug te keren. Alle ideeën vanuit de persoon om anderen te helpen in de illusie zijn slechts schimmige denkbeelden van het ego, dat lagere zelf die er slechts toe dienen om de Weg te versperren en de simpele Waarheid te versluieren. Dit is de reden dat jij al duizenden levens lang dat Ene Doel al herhaaldelijk hebt vergeten."

Op dit genadige antwoord herinnerde de man zich weer tot zijn grote vreugde wat hij zich zo lang geleden ten doel had gesteld, ver voorbij zijn vroegere en oude schaduwen van zijn vergissing. En hij besloot opnieuw om simpelweg en bescheiden God te dienen door de Waarheid te gaan zoeken, door al zijn ideeën en geloofsovertuigingen los te laten die gedurende vele incarnaties lang waren opgebouwd en om alles over te laten aan de Genade, de Wet, waarin hij zijn Geloof weer had teruggevonden.

"Iedereen die Mij wil volgen zal al zijn denkbeelden vanuit en over het zelf moeten laten varen... Iedereen die vasthoudt aan zijn beeld van het lagere zelf, zal zijn identiteit verliezen wanneer dat beeld er niet meer is, maar eenieder die al zijn denkbeelden om Mijner wille opgeeft om Mijn bewustzijn toe te laten, die zal in Mijn eeuwige leven delen."

Ken Carey, 'The Starseed Transmission'

Zodra wij het innerlijke besluit genomen hebben om te trachten een Individuum te worden moeten wij afscheid nemen van iedere uiterlijke geloofsbegrenzing. Zij, die een innerlijke leer willen aanhangen, wenden zich tot de universele ziele dienst tussen God en ziel. Zij komen tot een gnostische geloofsovertuiging, hetgeen betekent, dat zij hun leven instellen op een bevordering van het zieleleven.

De opvattingen omtrent de ziel der mensen lopen in de religieuze leringen sterk uiteen. Er is ons inziens maar één juiste benadering en dat is de lering der gnostici, die zei dat de mens twee zielen heeft: De ik-centrale zielekern der natuur, die zich uitleeft in zelfhandhavingsdrift en de Goddelijke ziel, die uit niets anders bestaat dan een oer-atoom, het rudimentaire overblijfsel van de oorspronkelijke Goddelijke Mens.

Het aardse leven heeft tot doel de ik-centrale zielekern het levensrecht te ontnemen en dit wederom de goddelijke zielekern of het atoom Gods, toe te voegen.

De gnostische legenden over de Zonen des Lichts en de Zonen der duisternis zijn alle gebaseerd op de strijd tussen ziel en stof. Deze "strijd" heeft niets te maken met de tegenstelling goed en kwaad, daar de tegenstelling van ziel en stof ligt besloten in de existentie van twee natuurorden. In deze apocalyptische tijd, waarin de materieel religieuze opvattingen hun top bereiken en de mensheid snel op zoek zal gaan naar een innerlijke spiritualiteit, krijgen de boekrollen van de Dode Zee een nieuwe betekenis.

Zij zijn opgesteld door mensen, die in een gelijke tijds-kentering leefden als wij: de uiterlijke vormenreligie stikte in haar eigen verstening. Men kon zich slechts op een innerlijk spiritueel beleven richten door zich terug te trekken in de eenzaamheid en binnen de schatkamer van geweten en intuïtie. Uit deze schatkamer zijn de Esseense geschriften van de Dode Zee ontstaan, die bijna woordelijk het Nieuwe Testament van de Bijbel weergeven, met dien verstande dat de geschriften een duizendtal jaren ouder zijn!

Hieruit kan men opmaken dat het ware Christendom eigenlijk niet terug gaat tot Jezus Christus, maar veel ouder is en zelfs teruggevoerd kan worden (als essentie) tot het begin der wereld.

Het Christendom is niet te vereenzelvigen met een enkel boek of geschrift, want het is de getuigenis van een innerlijke Leer, die mensen vanaf het begin dezer wereld hebben aangehangen. Deze Leer is als een belofte tussen de ziel en haar God, tussen de Zoon des Lichts en zijn God des Lichts!

En of men zich nu Gnosticus noemt dan wel Christen, zodra men deze ziele-leer belijdt, wordt men één met

de Bron en wederom een Zoon des Lichts, een kind van het Goddelijke Universum. De broederschap der Essenen, gecentraliseerd o.a. in een klooster in de omgeving van de Dode Zee was werkzaam aan het einde van de Ariës-era en aan het begin van de Pisces-era, het tijdperk van Jezus.

De kosmische stralingen van de Ariës-era bracht doelbewust een baanbrekende leer, die wees naar de innerlijke Zoon des Lichts.

In de Pisces-era werd deze leer versplinterd, onder de kosmische werking van de Pisces-trillingen en verdeelde men deze ene universele Waarheid in een ontelbaar aantal verschillende leringen. Doch aan het einde van de Pisces-era wanneer de stralingen van de Aquarius-era doorbreken, roept de lichtloos geworden mensheid wederom om die ene universele Waarheid. Hierdoor ontbrandt de strijd tussen de uiterlijke verstening en de innerlijke verdieping.

Er is in de loop der tijden niet zo veel veranderd, hoewel de uiterlijke vormgevingen verschillen. Innerlijk is alles gelijk gebleven. Zouden wij niet op de top van de zogenaamde beschavingscultuur staan, dan zouden de innerlijk versteende Petrus-aanhangers zich vol haat werpen op hen, die de abstracte Johannes-religie belijden. Gelijk dat voorheen geschiedde.

Dit is de reden waarom de Esseense broederschap de universele Leer in het geheim beleed. Iedere opflinking van een innerlijke religie werd en wordt nog in de kiem gesmoord, de methoden zijn slechts veranderd. Om de universele Waarheid verder te kunnen dragen moet de pelgrim zichzelf wennen aan een strikte geheimhouding.

In deze tijd zal men de Gnosticus niet direct op de brandstapel brengen, maar er zijn veel geraffineerder middelen om de Kracht aan de Waarheid te onttelen. Methoden, die geïnspireerd werden door het raffinement uit de Pisces-era, dat de grote lijn uiteenrukt, zodat door onbegrip de Waarheid niet meer is te herkennen.

Een werkwijze die door de religie van Petrus veelvuldig werd aangewend, nadat de intellectuele individuele ontwikkeling de brandstapels onmogelijk maakte! Vanuit dit standpunt moet men ook de opkomst en de geheimhouding van de middeleeuwse broederschappen bezien.

Ook in hun overleveringen komen de legenden van de "Zonen des Lichts" voor, een aanduiding van de oorspronkelijke Goddelijke, helaas gevallen ziel.

In de middeleeuwen ontstond de alchemistische leer, een nieuwe vorm van geheimhouding der universele Waarheid, als reactie op de haat der uiterlijke religieuzen. Uit deze alchemie kwamen naar voren: het

getuigenis van de alchemische bruiloft van Christiaan Rozenkruis, een geschrift bestemd voor hen, die de diepten achter de woorden kunnen schouwen, en de "Fama Fraternitatis", een opwekking tot samengaan van alle innerlijk wetenden.

Doch al deze uiterlijke bedekkingen vallen weg zodra de mens de innerlijke Zieleer herkent en in al die verschijningsvormen de ene, grote machtige Waarheid ontdekt. Dan is het niet belangrijk of men de Waarheid in de alchemie verbergt, dan wel in het gnosticisme, want in werkelijkheid zijn gnosticisme en alchemie gelijk: de verwisseling van de ik-ziel in de Goddelijke ziel staat centraal.

Deze innerlijke omzetting is de roep die Johannes, de ziener van Patmos, de mensheid overdroeg en die reeds te vinden was in de Esseense geschriften. Want deze Johannes is de mens der omwenteling, de mens die de innerlijke Leer tegenover de uiterlijke leer stelt, en die altijd van zich doet spreken op het moment waarop de verstening en de materie zich gaan toesluiten.

Daarom noemen wij Johannes de apostel van de Aquarius-era, maar wij kunnen hem ook de apostel van de Apocalyps, het einde der tijden en het begin van een nieuwe openbaring noemen.

Hij is de ziener van een innerlijke wereld, de ziener van de universele innerlijke Waarheid, die slechts bekend wordt aan hen, die deel hebben aan deze intuïtieve, ziele-waarheid.

Aan het einde van een bepaald tijdsbestek komt er altijd een groep mensen naar voren, die de zo bestreden Waarheid zuiver en rein wil bewaren om deze te kunnen overdragen aan de komende generaties. Zulk een groep mensen gaat een hechter fundament smeden, zich aaneensluitend op een basis die de uiterlijke, versteen-de religieuzen niet kennen. Dit fundament berust

slechts op het ziele-weten.

Hij, die de Waarheid schouwt, kent en liefheeft, bezit indirect een binding met allen, die deze Waarheid ook kennen.

Deze mensen sluiten zich niet steeds aaneen binnen een uiterlijke beweging en zij worden niet gedwongen door uiterlijke wetten van de een of andere groepering, maar zij beschouwen zichzelf als minuscule vonkjes van de Waarheid en om deze Waarheid zo sterk mogelijk te concentreren voegen deze vonkjes zich tezamen. Echter zonder onder een bepaalde naam gegroepeerd behoeven te zijn en zonder zich onder een bepaalde naam bekend te maken. In deze zin beschouwen wij de Kathaarse broederschap der middeleeuwen en de gnostici aller tijden, en zo beschouwen wij ook de rozekruisers-alchemisten. Zij allen beleden hun leer als een innerlijke staat-van-zijn, maar gaven aan hun idee een bepaalde aanduiding, om zich directer bij de mensheid bekend te maken, maar zij vormden geen beweging als zodanig, geen vast omliggende groepering.

Gnostici, rozekruisers en alchemisten bevonden en bevinden zich over geheel de wereld, en heel dikwijls buiten de zich onder deze naam bekend makende bewegingen. Want de Goddelijke ziel, het atoom van het Goddelijke Universum, draagt geen naam. De Lichtzoon of de kinderen des Lichts, zoals Jezus hen noemde, bevinden zich overal, onverschillig hun ras, huidskleur en geboorteland. Onverschillig achter welke bedekkende vorm hun innerlijke Leer zich verbergt. Zodra een geestelijk leider zijn volgelingen aan uiterlijke leringen bindt en hen dwingt deze leer intellectueel te omvatten, terwijl hij hen slechts de "zaligheid" kan beloven wanneer zij de theorie verstaan, wijkt hij af van het principe der innerlijke Leer, die reeds in de pelgrim opgetekend ligt en wacht op her-ontdekking.

Een pelgrim die terug wil keren tot de oerbron van de Waarheid behoeft niets aan te leren, hij behoeft slechts iets te herontdekken. Daartoe moet hij de Waarheid in zichzelf opgraven, niet door leringen, maar door openbaringen.

De wereld is topzwaar geworden door de leringen, door de bedekkingen der Waarheid. Aan het begin van deze Aquarius-era ziet men overal hoe de mens de bedekkingen gaat wegrukken, allereerst buiten zich, daarna in zichzelf.

Dat is de oorzaak van alle onrust in deze tijd: die tegenstelling tussen ontdekking en bedekking. Men ziet het in de politiek, in de maatschappij, in de wetenschap, de religie en de kunst. Enerzijds bedekt men angstvallig de in-eigen waarheid, anderzijds schuwt men geen enkel middel om

de bedekking weg te rukken, zonder de gevolgen te kunnen overzien!

Uit beide reacties staat de angst op: angst voor de leegte en de ontmaskerende waarheid en angst voor de gevolgen van het herontdekken van die waarheid.

Onze eigen pogingen om die aloude, zo beoedelde universele Waarheid in ere te herstellen mag dan een bedroevend zwakke poging zijn, in verleden en heden waren het altijd de kleine groeperingen, de wetende eenlingen die een begin moeten maken met de Waarheids-openbaring.

Op een scheidingslijn van twee tijdsperioden zullen het nooit de grote groeperingen zijn die de Universele Waarheid in bescherming kunnen nemen.

De eenling, het Individuum, zal deze Universele Waarheid over de scheidingslijn brengen, en in een andere era zal hij deze Waarheid dan wederom op de eigen wijze gaan bespelen.

Uit het verleden komt de roep van deze Waarheid, maar altijd door de eenling, of de kleine, zeer besloten principiële groepering. Wanneer de pelgrim door zielehunkering wordt gedreven, zal hij zichzelf principieel binden, omdat hij innerlijk de noodzaak gevoelt deze universele Waarheid bekend te maken op de universele wijze: de ziele-kennis, of de oorspronkelijke goddelijke kennis - gnosis - door levenshouding te bewijzen.

De gnostische overleveringen zijn slechts herhalingen van een kernwaarheid: de omzetting van de ik-ziel in de Gods-ziel, en dat is de strijd tussen de Zoon des Lichts en de Zoon der duisternis die hem het Licht ontstelen wil.

Alle overleveringen vertellen hetzelfde zonder opbouw van een ingewikkelde filosofie.

De gnosticus bezit geen filosofie, geen interessante uiteenzettingen, maar hij vertelt intuïtief wat zijn zieleherinnering hem voorspiegelt. Daar omheen bouwen napraters, uiterlijk religieuzen, schone filosofieën, valstrikken voor de onwetenden, misleidingen voor de zoekende mens; men moet zich daarom trachten terug te trekken uit die chaos van leringen, opvattingen, commentaren en bespiegelingen en terug keren tot de eenvoud der eenheid, tot die vaste ondeelbare kern der Waarheid: het atoom der ziel en zijn herinneringen.

Zich daarmee verenigende, in de stilte van het "niet-zijn" zal men dit atoom leren kennen en doorgronden, en het zal zich openbaren als Wijsheid, als Kennis, als Gnosis, en als Waarheid.

De wereld erkent massale groeperingen als massamedia van een vermoedelijke waarheid, maar de ziel herkent het ziele-individueel als getuige van de ondeelbare oorspronkelijke universele Waarheid. Over de wereld zijn b.v. talrijke "rozenkruisers" verspreid,

begiftigd met allerlei graden en onderscheidingen, maar er zijn heel weinig rozenkruisers-individuen, die het Rozenkruiserschap tot innerlijke standing maakten. Zij zijn echter de belijders der universele Waarheid, hoewel hun naam onbekend is, behalve bij de Schepper hunner zielen.

Voor hen buigen wij eerbiedig het hoofd, want hetgeen zij innerlijk hebben beleden, hield stand tot in het heden en aan hen danken wij de eerste bevestiging der Waarheid.

Herkent de mens die Waarheid, dan moet hij handelen.

Snel genoeg zal blijken dat deze Waarheid geen leer is, geen filosofie, maar een levende ademhaling zonder welke de ziel zou sterven. Heeft de pelgrim dit nog niet ontdekt dan gaat hij verder met te ademen uit de grove vibraties der materie en hij amuseert zichzelf met de filosofie, eventueel met een gnostieke leer en gnostieke theorieën, met woordenzifterij en uiterlijk vertoon!

Iedere serieuze pelgrim, zoekend naar de innerlijke diepten van het ziele-atoom, zal ontdekken dat zijn leven zijn leer moet zijn en zijn leer het eeuwige Leven binnen het Godsatoom. De harde school des levens schenkt hem uiterlijke leringen, harde levenslessen, opdat hij zou groeien en rijp worde om de innerlijke school van het ziele-Leven te betreden.

Tussen het overgaan van de uiterlijke naar de innerlijke school des levens ligt een grensoverschrijding in de pelgrim.

Het innerlijke weten van de mens ontwaakt dan om de eigen lessen te aanvaarden, die bestaan uit lichtflitsen, die het rijk der Waarheid belichten, opdat de ziel, via het geweten vanuit de Intuïtie leze!

Uw leraar, pelgrim, is geen mens maar hij is allereerst het leven, waarna, moedige pelgrim, uw geweten deze taak overneemt. Het leven, de meedogenloze leraar, jaagt u het eigen zelf binnen, het geweten jaagt de ziel wederom naar buiten, beladen met Wijsheid. Dat is een offerande.

Onbevreesd naar buiten treden met de hervonden Schat ongeacht de tegenstander, die gilt van woede.

De Wijsheid, die alle verstand te boven gaat, beschermt, behoedt en omhult deze pelgrim. Dit weten heiligt zijn daden, want dit Individuum eert zijn oorsprong en de Schepper bewijst hem Zijn Liefde door blijvend in hem aanwezig te zijn. Hij is de verborgen Kracht van deze bescheiden ootmoedige mens, waardoor zijn getuigenis der Waarheid, zuiver en lichtend wordt!
Want Waarheid, Reinheid en Liefde zijn gaven uit één Bron!
Zij sieren hen, die niets te maskeren hebben, daar in de eenheid met de Bron de demonen ter aarde vallen en slechts het Goddelijke Scheppingslied wordt gehoord!

16 May 2008
Henk en Mia Leene
<http://henkenmialeene.org/>

*Met grote dank aan Henk Leene, voor alles wat hij betekend heeft voor de vele zoekers naar Waarheid en de vele pelgrims op de Weg, die het zo nodige 'brood' vonden en nog vinden in de universele wijsheid van zijn lezingen en boeken.
Henk Leene geboren op 29 augustus 1924, overleed op 24 augustus 2014 en was de zoon van Jan Leene of Jan van Rijckenborgh en een inspirator van de Orde van het Klassieke Rozenkruis 'Fama Fraternitatis'.*

(M)cirkelpunt

DE WATERLELIE

Ik heb de witte water-lilie lief,
die daar zo blank is en zo stil haar kroon
uitplooit in 't licht.
Rijzend uit donker-koelen vijvergrond
heeft zij 't licht gevonden en ontsloot
toen blij haar gouden hart.
Nu rust zij peinzend op het wateroppervlak
en wenst niet meer ...

Frederik van Eeden

www.apiritueleleken.nl

Abwoon D'bashmaya
(Het onze vader-moeder)

Gij, Vader-Moeder,
adem, licht van al wat is,
moge uw licht een heiligdom
zijn in ons hart.

Moge uw rijk van eenheid
in ons allen verwerkelijkt worden
zodat uw wil en onze wil één zijn.
Moge uw rijk van eenheid
in alle vormen zijn.

Voed ons dagelijks
met het levend brood van inzicht.
Maak de koorden van dwalingen los
die ons binden aan de wereld
opdat ook wij de strengen
van fouten kunnen losmaken
waarmee wij met anderen verbonden zijn.

Laat ons niet misleid worden
door oppervlakkige dingen
en houd ons af
van ondoordachte handelingen.
U behoort alle heerschappij toe
en de levende kracht om te handelen.
Van u komt het lied
dat aan alles schoonheid verleent
en zich van tijdperk tot tijdperk vernieuwt.

Waarlijk, moge de kracht van deze woorden
de voedingsbodem zijn
van al mijn handelen.
Amen

Vertaling van het Aramese
Abwoon D'bashmaya,
door Marcel Messing]

Hoort! Het Woord is vlees geworden!
God openbaarde zich in het lichaam van een mens.
Nu moeten wij ook zelve goden worden
en het Woord openbaren in ons vlees.

Daarom, maak recht de weg voor uw Heer,
neem afscheid van uw tocht door de woestijn,
de doornen en distels van onvruchtbaar handelen,
welke niet bestaan voor Hem die eeuwig in u is.

Laat Johannes in uw hart ontwaken
doop uw wezen in water van begeerteloosheid
en zie: aan de oever van nieuw bewustzijn
wandelt reeds hij die is, voordat gij waart.

O mogen wij eens de ware geboorte voltrekken,
de geboorte uit water en geest.
Geen schoot van vlees kan het goddelijk kind baren,
dat wassen moet in de grot van het hart.

Laat het zielewater daarom in wijn veranderen,
de wijn van het eeuwige Christusbloed,
opdat, als het goddelijk kind is geboren,
de bruiloft te Kanaän kan worden gevierd.

Maar reinig eerst de lichaamstempel,
drijf uit alle dierlijke krachten,
want slechts in de ledige tempel
daalt af de Heiligende Geest.

Gooi uit de wisselaars der tegenstellingen
drijf uit de zucht naar aards gewin,
want slechts door wisseling der gestalte
verschijnt de Christus en verdwijnt uw ik.

In drie dagen kunt ge de tempel breken,
want door de Geest Gods worden we ontstoken,
in Jezus den Heer gaan we ten onder,
en door de Heiligende Geest worden we wedergeboren.

O mogen wij eens de ware geboorte voltrekken,
de wedergeboorte uit water en geest.
Want wat uit vlees is geboren blijft vlees
en wat uit Geest is geboren is Geest.

Daarom, dood dus de slang der lagere begeerte
en verhef de koperen slang van goddelijk vuur.
Zoals Mozes de slang verhoogde in de woestijn,
zo moet in aardse dorheid het geestvuur weer branden.

Maak plaats nu voor de Christus in u
en doe wijken uw oude koning ik.
Want, hij moet wassen en ik moet minder worden
en zie: het onheilige vuur wordt eindelijk gedooft.

O mogen wij eens de ware geboorte voltrekken,
de wedergeboorte uit water en geest.
Geen mond zal dan meer dorsten.
want het Levende Water is ons tot bron.

Bron: De weg der Katharen/ Dertien zangen van een troubadour/ Marcel Messing

De ingewijden zelf maakten zich geen enkele illusie over de omvang van hun kennis. Door inzicht geleid ontdekten zij vooral wat zij niet wisten. Vandaar dat de ware wijze belijdt niets te weten. Op basis van een zekere ervaringsvolheid slaagt hij er ook zonder exacte kennis in, om kostbare waarheden op zijn minst gewaar te worden, te vermoeden en aan te voelen.

Zo ontstaat de Traditie die niet vastomlijnd is, maar waarmee iedere zoeke zich verbindt die waarlijk streeft naar verborgen kennis. Deze Ware Traditie is nimmer vastgelegd in een leer, zij is in geen enkel boek opgetekend en zij wordt niet mondeling doorgegeven; wat wordt overgedragen is slechts rook, geen licht. Ook het geestelijke inzicht is nimmer vastgelegd in een leer, het is in geen enkel boek opgetekend, en het is niet overdraagbaar zoals de vlam van een toorts. Onze geest is geen lamp die kunstmatig kan worden ontstoken; zij is een brandpunt dat uit zich zelve de duisternis moet overwinnen, opdat zij, niet langer smeulend onder de as, vrijelijk zal opvlammen en stralen. Leren het Licht te gewinnen, dát is het doel van de eigenlijke inwijding.

De ware ingewijde verlangt er slechts naar verlicht te worden, opdat hij dienstbaar kan zijn aan de verwerkelijking van het hoogste goed. Hij is niet benieuwd naar iets bijzonders, vraagt slechts te zwijgen en treedt nimmer op de voorgrond. Ondertussen wijdt hij zich in het verborgene aan de taak die hem is toevertrouwd in de voltooiing van het Grote Werk.

Uit de Triomf van de Universele Gnosis/ Antonin Gadal

Although the road is never ending
take a step and keep walking,
do not look fearfully into the distance...
On this path let the heart be your guide
for the body is hesitant and full of fear.

Rumi

<http://youtu.be/3dYFrjyqQE>

Contact:
am.cirkelpunt@gmail.com

